

काल इति हेतुप कर्णवधं अभिलक्ष्येति शेषः ब्रुवाणः वक्ता ॥ ८१ ॥ वामं चक्रं ग्रसते नृवीरेत्यत्रात्ति सौतेरिति पाठेयसते अत्तिचनतु निमीर्णमुद्रमतीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ चैत्यः सवेदिकोपामसूचको मेहाडु
 कालो ह्यदृश्यो नृपविप्रकोपान्निदर्शयन् कर्णवधं ब्रुवाणः ॥ भूमिस्तु चक्रं ग्रसतीत्यवोचत् कर्णस्य तस्मिन्वधकाल आगते ॥ ८१ ॥ ततस्तदस्त्रं मनसः प्रनष्टं यद्गार्ग
 वोस्मै प्रददौ महात्मा ॥ चक्रं च वामं ग्रसते भूमिरस्य प्राप्ते तस्मिन्वधकाले नृवीर ॥ ८२ ॥ ततो रथो घूर्णितवान्नरेन्द्रशापात्तदा ब्राह्मणसत्तमस्य ॥ ततश्चक्रमपतत्
 स्य भूमौ सविह्वलः समरे सूतपुत्रः ॥ ८३ ॥ सवेदिकश्चैत्य इवातिमात्रः सुपुष्पितो भूमितले निमग्नः ॥ घूर्णेरथे ब्राह्मणस्याभिशापाद्रामादुपात्ते त्वविभातिचास्त्रे
 ॥ ८४ ॥ छिन्नशरे सर्पमुखे च घोरे पार्थेन तस्मिन्विषसादकर्णः ॥ अमृष्यमाणो व्यसनानितानि हस्तौ विधुन्वन्सविगर्हमाणः ॥ ८५ ॥ धर्मप्रधानं किल पाति धर्म इ
 त्यब्रुवन् धर्मविदः सदैव ॥ वयं च धर्मे प्रयताम नित्यं चतुर्थया शक्तियथा श्रुतं च ॥ ८६ ॥ स चापि निघ्राति न पाति भक्तान् मन्येन नित्यं परिपाति धर्मः ॥ एवं ब्रुवन्
 स्खलिताश्च सूतो विचाल्यमानो र्जुनबाणपातैः ॥ मर्माभिघाताच्छिथिलः क्रियासु पुनः पुनर्धर्ममसौ जगर्ह ॥ ८७ ॥ ततः शरैर्भीमतैरेव विध्यत्रिभिराहवे ॥ हस्ते
 कृष्णं तथा पार्थमभ्यविध्य च सप्तभिः ॥ ८८ ॥ ततो र्जुनः सप्तदशतिग्मवेगानजिह्वगान् ॥ इंद्राशनिसमान् घोरानस्तृजत्पावकोपमान् ॥ ८९ ॥ निर्भिद्यते भीमवे
 गात्पतन् पृथिवीतले ॥ कंपितात्मा ततः कर्णः शक्त्या चेष्टामदर्शयत् ॥ ९० ॥ बलेनाथसंस्तभ्य ब्रह्मास्त्रं समुदैरयत् ॥ ऐंद्रं ततो र्जुनश्चापितं दृष्ट्वाभ्युपमंत्रयत् ॥
 ॥ ९१ ॥ गांडीवं ज्यांचवाणांश्च सोनुमंत्रय परंतपः ॥ व्यस्तृजच्छरवर्षाणि वर्षाणीव पुरंदरः ॥ ९२ ॥ ततस्तेजो मया बाणारथात्पार्थस्य निःसृताः ॥ प्रादुरासन्महा
 वीर्याः कर्णस्य रथमंतिकात् ॥ ९३ ॥ तान् कर्णस्त्वग्रतो न्यस्तान् मोघांश्चक्रे महारथः ॥ ततो ब्रवीदृष्णिवीरस्तस्मिन्नास्त्रे विनाशिते ॥ ९४ ॥ विस्तृजास्त्रं परंपार्थराधे
 योग्रसतेशरान् ॥ ततो ब्रह्मास्त्रमत्युग्रं संमंत्रय समयोजयत् ॥ ९५ ॥ छादयित्वा ततो बाणैः कर्णं प्रत्यस्यद र्जुनः ॥ ततः कर्णः शितैर्बाणैर्ज्यां चिच्छेद सुतेजनैः ॥ ९६ ॥
 द्वितीयां च तृतीयां च चतुर्थीं पंचमीं तथा ॥ षष्ठीं तथास्य चिच्छेद सप्तमीं च तथा ष्टमीं ॥ ९७ ॥ नवमीं दशमीं चास्य तथा चैकादशीं दृषः ॥ ज्याशतं शतसंधानः स
 कर्णो नावबुध्यते ॥ ९८ ॥ ततो ज्यां विनिधायान्यामभिमंत्रय च पांडवः ॥ शरैरवाकिरत् कर्णं दीप्यमानैरिवाहिभिः ॥ ९९ ॥ तस्य ज्याच्छेदनं कर्णो ज्यावधानं च
 संयुगे ॥ नान्वबुध्यत शीघ्रत्वात्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १०० ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्य प्रनिघ्नन्सव्यसाचिनः ॥ चक्रे चाप्यधिकं पार्थात्स्ववीर्यमतिदर्शयन् ॥ १॥

मः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अभ्युपमंत्रयत् गांडीवमित्युत्तरान्वयि ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ प्रत्यस्यत् प्रतिप्राक्षिपत् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १॥